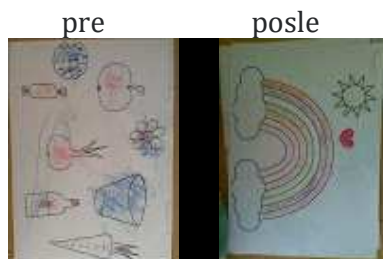

PODACI O USTANOVU/ŠKOLI	PODACI O AUTORIMA/AUTORKAMA
Naziv ustanove: Predškolska ustanova „Čili i Vili“	Jelena Erić, vaspitač Tanja Milosavljević, vaspitač Sanja Milojević, profesor pedagogije
Mesto, opština: Kragujevac, Kragujevac	
Školska uprava: Kragujevac	
Opis primera dobre prakse IO	
Uz pomoć vaspitača i drugara i pomalo kolica, na put do Zoo vrta	
Ključne reči: <i>predškolska ustanova, teškoće u kretanju</i> Opis obrazovne situacije učenika i okruženja	
<p> Devojčica ima 5 godina i ide u vrtić "Čili i Vili" u Kragujevcu. Živi u porodičnoj kući sa roditeljima i starijim bratom. Ima cerebralnu paralizu. Potrebna joj je pomoć pri odlasku u toalet, ne može samostalno da jede i da se oblači i svlači. Kada priča, teže izgovara pojedine reči. Na pitanja ponekad odgovara jednom rečju, pokretima glave, kratkom rečenicom ili pitanje u potpunosti ignoriše. Ako aktivnosti odgovaraju njenim interesovanjima, duže je usredsređena, zainteresovana i raspoložena za rad. U vrtić je krenula sa 4 godine. Adaptacija je protekla bez većih problema kao i kod druge dece. U početku je bilo malo suza i odbijanja hrane, ali se postepeno i vremenom sve više radovala dolascima u vrtić. Navikla se na okruženje, svoje drugare i vaspitače. Drugari su je prihvatili i rado se igrali sa njom. Vrlo je vesela, voli muziku, i čim čuje muziku odmah je u pokretu. Baš zbog toga je i jedna od omiljenih u društvu vršnjaka. Rado je pozivaju na igru, dodaju joj igračke, pomažu prilikom obroka. Svaki njen uspeh isprate aplauzom, pružaju joj podršku prilikom hodanja, donose stolicu gde će sedeti. Pored aktivnosti koje se sprovode u radnoj sobi, postoje fizičke aktivnosti i šetnje koje se realizuju u dvorištu vrtica ili obližnjem parku pri čemu ona koristi kolica. Njeni vršnjaci je uz nadzor vaspitača voze i uživaju u tome, kao i ona. Vaspitačice su je stalnim pohvalama motivisale za rad. Sa roditeljima je uspostavljena dobra saradnja i dogovor oko aktivnosti, koje su po uputstvima, sprovodili kod kuće. Roditelji i vaspitači su primetili da devojčica napreduje. Roditelji su vaspitačima prenosili da je počela više da priča sa svojim šestogodisnjim bratom i sa njima, da je kod kuće počela da prepričava događaje iz vrtića i ponavlja imena drugara. </p>	
Opis dobre prakse	
Prilikom sprovođenja svakodnevnih aktivnosti koje su predviđene planom i	

programom iz oblasti likovnog, muzičkog, fizičkog vaspitanja, upoznavanja okoline, razvoja govora i upoznavanja sa početnim matematičkim pojmovima, devojčica učestvuje u većini aktivnosti, u nekima samostalno, dok joj je u nekima potrebna podrška vaspitača. Brzo uči pesmice, lepo peva i tačno ritmički prati pesmu i usvaja pokrete koji se uz njih izvode. Pri prvom susretu svirala je na klaviru i pevala pesmicu "Na kraj sela" gde je veoma prijatno iznenadila i vaspitače i vršnjake. Iako je njena motorika usporena, prilikom sviranja to se nije primetilo jer je sve bilo precizno i tačno ritmički. Generalno je uvek zainteresovana za muzičke aktivnosti, za pevanje i sviranje i pomoću toga izražava svoja osećanja.

Vaspitači su odlučili da je uključe u priredbu u kojoj je zajedno sa svojim vršnjacima učestvovala u pokretnoj igri na muziku "Nek svud ljubav sja". Ona se nalazila u sredini kruga dok su njeni drugari napravili krug oko nje i zajedno su pevali i izvodili su pokrete prema koreografiji. Tokom priredbe je bila vesela, nasmejana, glasna dok je pevala, a najveća pažnja je bila usmerena ka njoj.

Slika rada:

Puno je napredovala u bojenju crteža, sada ne prelazi liniju kako je to radila na početku.

Sada prepričava kratke priče, opisuje radnje na slici, predlaže muzičke igre, poštuje pravila igre.

Ona zajedno sa svojim vršnjacima ide na ekskurzije i izlete. Posetila je Zoo vrt u Jagodini i Prirodnjački muzej u Svilajncu. Na ekskurziji kretala se pomoću kolica, ali je većim delom stajala uz pomoć vaspitača i drugara.

Profesionalna dobit

Razbili smo predrasude i stereotipe kada je reč o inkluzivnom obrazovanju. Razvili smo saradnju sa roditeljima tako da oni imaju poverenje u nas, a da mi od njih dobijamo podršku za prilagođavanja koja su potrebna njihovom detetu.

Naučili smo da je poverenje u vaspitače i vršnjake najvažniji uslov za napredovanje deteta.

Zahvaljujući ovom iskustvu, možemo da kažemo da sada bolje znamo kako se stvara obdanište po meri deteta.